

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztalvozas

92

Szerző: *Az első magyar*
Cím: *republikánus vers*Hely: *Petőfi Sándor*

"1948"

Labad Ló
1848 apr. 1.

Személy

Helyszám

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Székesfővárosi házi nyomda 1926 — 8891

Az első magyar republikánus vers

Száz évvel ezelőtt, 1848 április elsején jelent meg a *Pesti Divatlapban* Petőfi verse: „A királyokhoz”. Ez volt az első magyar királyellenes vers, amely nyomtatásban megjelent. A versnek nem várt visszhangja támadt. Alig néhány nap múlva megjelent egy verses röplap, telve Petőfi-ellenes gyalázkodással. Aláírás: *Mező Dániel böszörményi nemzetőr és társai*. Csak két sort idézünk ebből a bárgyú klapanciából:

*Szemtelen, ki hű nemzet nevében
A királyról tiszteletlen szót...*

Néhány nap múlva *Kassán* jelent meg egy röplap, ezúttal névtelenül. Ez is a király védelmére kel.

Hamarosan egész kis polémia támadt Petőfi verse körül. A *Jelenkor* egyik debreceni levélírója Petőfi védelmére kel, bár a védelemben nincs köszönet; azzal igyekszik mentetni Petőfit, hogy verse megírása közben nem V. Ferdinándra gondolt. Ha rá gondolt volna, akkor megérdemelné a megköveztetést.

Május 8-án egy debreceni lapban *Rosenthal Mór* védte meg versben Petőfit olyformán, hogy az egyik strófában a királyt dicsőítette, a másikban Petőfit mentette. Egy hét múlva újból megszólalt a *Jelenkor* debreceni levelezője, s most már keményebb hangon kelt Petőfi védelmére.

„Furcsa, írja, hogy ily hamar el tudtuk feledni, mi volt Petőfi a pesti mozgalomnak!” Az *Életképekben* egy nagybányai levelező arról számol be, hogy a helybeli katolikus és református templomban a papok valósággal hadakoznak egymással a szószeréken Petőfi verse miatt.

Petőfi versére az utolsó visszhang június 5-én jelent meg a *Debrecen—nagyváradai Értesítőben*. „Z. L. polgárhölgy” válaszolt itt ugyancsak versben *Rosenthal Mór* védőszózatára. Keményen megrója *Rosenthal*-t, amiért védelmezni próbálta Petőfit. Idézzük tőle is két sort:

*Bűn, rettenetes bűn minden lázító
szó,
Mely kételyt támaszt a nemzet
szívébe’...*

Ezzel a polémia meg is szűnt, mert már közeledett a szabadszállási választás napja, s a reakciós közvélemény írásban és szóban mindent elkövetett, hogy Petőfit ne válasszák meg. A szabadszállási bukás után megindult Petőfi ellen a támadások pergőtüze, s ebben a harcban úgyszólván senkisé is állt melléje.

A korabeli apró szentek átmene-tilag győzhettek, Petőfi versének igazsága azonban megmaradt:

*Bármit mond a szemtelen hízelgés,
Nincsen többé szeretett király!*